

Kde najde Ježíše?

Noc byla chladná a nebe plné hvězd. Jsem už u cíle? Nebyl jsem si jistý. Podařilo se mi sice vyslechnout další vyprávění, ale místo, kde se Ježíš narodil, jsem nenašel. S těmito myšlenkami jsem usnul. Najednou jsem uviděl podivnou bytost. Je to možné? Je to anděl? A přišel ke mně? Slyšel jsem, jak mi říká: „Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí.“ A hned tu bylo s andělem množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „*Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení.*“ (L 2,9–14)

Pak zmizel. Okamžitě jsem vyskočil, vzal jsem pochodeň a vyběhl ven. Konečně! Teď najdu Ježíše! Uviděl jsem chlév, ze kterého vycházel paprsek světla. Opatrně jsem vešel dovnitř, ale zklamání bylo veliké! Nebyl tam ani Josef, ani Maria a už vůbec ne Ježíš. Byla tam jenom ovce! Černý uzlíček vlny – Tim.

„Time, tady by někde měl být Ježíš. Neviděl jsi ho?“ zeptal jsem se ho. Tim se na mě podíval a z očí jsem mu četl slova: „Ale vždyť Ježíš tady je!“ Ale já ho neviděl. Otočil jsem se a vyšel ven. Napadlo mě, že jsem si možná jenom spletl místo. Rozhlédl jsem se a na druhé straně jsem objevil ještě jeden chlév. Vydal jsem se k němu a vešel dovnitř, ale ani tady žádné dítě nebylo. Jen můj šedivý kamarád osel, který se na mě také tak podivně díval.

Bez zájmu jsem se otočil a říkal si – vždyť jsem tak blízko. Vždyť tady někde musí být. Zamířil jsem ke třetímu chlévu a se srdcem plným naděje jsem do něj vstoupil. Seděl tam ten zraněný cizinec.

„Hledáš Ježíše?“ zeptal se mě a představte si, já mu rozuměl. „Dítě je přece tady!“ řekl a přitom ukázal nejprve na mě a pak na sebe. Najednou jsem všechno pochopil. Ano. Teď jsem u cíle!